

Sygn. akt V ACa 219/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Jadwiga Galas
Sędziowie :	SA Lucjan Modrzyk (spr.) SA Janusz Kiercz
Protokolant :	Barbara Knop

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2013 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt XIV GC 297/12

oddala apelację i zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt V ACa 219/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. domagała się zasądzenia od pozwanej kwoty 212.822,49 złotych wraz ustawowymi odsetkami od dnia 6 kwietnia 2012r., zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu przedstawiając stan faktyczny zaistniały w sprawie podniosła, że roszczenie swe opiera na przepisach o nienależnym świadczeniu.

Analizując przesłanki uzasadniające zaistnienie w przedmiotowej sprawie nienależnego świadczenia po stronie pozwanej powódka wskazała na brak podstawy prawnej do przyjęcia przez pozwaną świadczenia z tytułu spłaty zobowiązania uprzednio scedowanego.

Powódka dochodzi od (...) S.A., następcy prawnego (...) S.A. zwrotu kwoty 212.822,49 złotych jako nienależnie pobranej od dłużnika (...) S.A. - (...) Spółki z o.o. (po zmianie nazwy firmy Przedsiębiorstwo (...) Spółki z o.o.) w wyniku prowadzonej przeciwko niemu egzekucji komorniczej na podstawie uzyskanego przez (...) S.A. wyroku zaocznego Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 25 maja 1998r., sygn. akt XIV GC 125/98/3, na mocy którego Sąd ten zasądził od (...) Spółki z o.o. na rzecz (...) S.A. kwotę 1.652.662,48 złotych wraz z odsetkami i kosztami sądowymi.

W trakcie prowadzonego przez poprzednika prawnego strony powodowej (...) postępowania windykacyjnego, wystąpił on przeciwko dłużnikowi rzeczowemu spółki (...) Spółka z o. o. spółce (...) S.A. z powództwem o zapłatę. W odpowiedzi na pozew na stronie (...) i nast. pełnomocnik spółki (...) S.A. podniósł zarzut wygaśnięcia wierzytelności hipotecznej, a to m.in. w związku z dokonaną na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni Wydziału VII Cywilnego, sygn. akt VII Co 2517/00 z dnia 9 czerwca 2003r. planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji użytkowania wieczystego dłużnika Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o. o. występującego wcześniej pod firmą (...) Spółka z o. o. Kwota wypłacona na konto (...) (lub jej poprzednika prawnego) z tytułu planu podziału wyniosła 209.763,81 złotych w tym III grupie wierzytelności zabezpieczonej hipotecznie, wypłacono kwotę 185.800,39 złotych. Spłata nastąpiła na rzecz (...) S. A. pomimo scedowania w dniu 24 lipca 2000r. egzekwowanych wierzytelności na rzecz poprzednika prawnego powódki.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

Pozwana (...) S.A. zakwestionowała żądanie powódki zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. (...) S.A. nie zaprzeczyła, że kwota wynikająca z planu podziału wraz z kosztami egzekucyjnymi została przelana już po dacie zawarcia pomiędzy (...) S.A. a (...) S.A. umowy sprzedaży wierzytelności, jakie przysługiwały (...) S.A. w stosunku do jej dłużników, w tym firmie (...) Spółce z o.o., jak i umowy przelewu wierzytelności syndyka masy upadłości (...) S.A. na T. Ś.

Nie można jednak jednoznacznie stwierdzić, które wierzytelności i w jakiej wysokości były w istocie przedmiotem umowy z dnia 24 lipca 2000r. i jak wyglądało ich rozliczenie, w konsekwencji utrudnia lub nawet uniemożliwia na dzień dzisiejszy określenie jakie wierzytelności przelano i w jakim rozmiarze. Z treści § (...)zawartej w dniu 24 lipca 2000r. umowy sprzedaży wierzytelności przysługujących (...) S.A. od dłużnika (...) Spółki z o.o. wynika, że (...) S.A. przeniosła na rzecz (...) S.A. wierzytelności na kwotę 215.075.764,63 złotych, na którą składają się między innymi należności od dłużnika (...) Spółki z o.o. na łączną kwotę 3.500.637,46 złotych obejmującą wierzytelności zasądzone wyrokami sądowymi sygn. akt GC 1375/98, IX GC 3481 oraz należności objęte postępowaniem układowym na łączną kwotę 3.155.798,16 złotych, w tym według specyfikacji stanowiącej załącznik nr (...) do umowy w pozycji nr (...)znalazły się należności objęte postępowaniem układowym firmy (...) Spółki z o.o. w kwocie 3.100.303,82 złotych, na którą to składała się kwota należności głównej 1.294.438,14 złotych, odsetki w wysokości 1.705.865,68 złotych oraz koszty w kwocie 100.000,00 złotych. Z zestawienia tego jednak nie wynika wprost, aby wierzytelność objęta układem dotyczyła należności zasądzonych wyrokiem z dnia 25 maja 1998r., sygn. akt XIV GC 125/98/3, gdzie należność główna wynosiła 1.652.662,48 złotych. Zgłoszona do postępowania układowego (...) Spółki z o.o. w dnia 13 października 1998r. wierzytelność w wysokości 3.170.871,39 złotych, w tym należność główna 1.652.662,48 złotych pozostaje w sprzeczności z wielkością wierzytelności wynikającej z załącznika nr (...) do umowy przelewu z dnia 24 lipca 2000r.

Podniosła także pozwana zarzut, że powódka powołując, że T. Ś. jest jej poprzednikiem prawnym, nie przedkładając przy tym żadnych dokumentów, co poddaje w wątpliwość jej legitymację czynną w charakterze powódki.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 7.217 złotych tytułem kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie to zapadło przy następujących ustaleniach faktycznych i ocenie Sądu pierwszej instancji.

W dniu 25 maja 1998r. Sąd Okręgowy w Katowicach wydał wyrok zaoczny zasądający od spółki Przedsiębiorstwo (...) Spółki z o.o. w K. na rzecz (...) S.A. w T. kwotę 1.652.662,48 złotych z ustawowymi odsetkami jak w wyroku oraz kosztami procesu w wysokości 107.503,00 złotych.

W dniu 24 lipca 2000r. zawarta została pomiędzy (...) S.A., której następcą prawnym jest (...) S.A. oraz (...) S.A. umowa sprzedaży wierzytelności. Na mocy tej umowy (...) S.A. przeniosła na (...) S.A. wierzytelności przysługujące jej od dłużników szczegółowo wymienionych w tzw. Specyfikacjach sporządzonych przez poszczególne kopalnie. Jednym z dłużników w stosunku, do którego wierzytelności zostały przeniesione na (...) S.A. w T. była spółka (...) Spółka z o. o.

Objęte cesją wierzytelności (...) S.A., w stosunku do dłużnika (...) Spółka z o. o. wynikały z dostaw realizowanych przez trzy kopalnie: Kopalnię (...), Kopalnię (...). Wierzytelności wyszczególnione zostały w trzech załącznikach.

W okresie, gdy zawierana była umowa cesji wierzytelności spółka (...) Spółka z o. o. znajdowała się w trakcie toczącego się z jej wniosku postępowania układowego. Wierzytelności stwierdzone wyrokami zostały zgłoszone przez wierzyciela w dniu 13 października 1998r.

Wierzytelności wynikające z tytułu dostaw z (...) zostały ujęte w pkt (...) zgłoszenia i stwierdzone zostały wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach Wydziału XIV (...) z dnia 25 maja 1998r., sygn. akt XIV GC 125/98/3.

Dowód: zgłoszenie wierzytelności z dnia 13 października 1998r.

W dniu 8 grudnia 2000r. (...) Spółka z o. o. zmieniło firmę na Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. Następnie w wyniku umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 września 2008r. m.in. wierzytelności objęte wyżej wskazanym wyrokiem zostały przeniesione ze Spółki (...) S.A. w upadłości na poprzednika prawnego powódki w niniejszej sprawie, tj. T. Ś.. W załączniku do umowy cesji stanowiącym integralną jej część pod pozycją (...)umieszczony został dłużnik (...) Spółka z o.o.

(...) S.A. oświadczył, że wierzytelności będące przedmiotem przelewu istnieją i uzyskał wszelkie wymagane prawem upadłościowym akceptacje do dokonania przelewu wierzytelności objętych tą umową. Przy czym, ani z umowy, ani z pozwu i załączonych do niego dokumentów nie wynika w jaki sposób została rozliczona pozostała część należności głównej, która wynosiła 1.652.662,48 złotych, skoro przedmiotem przelewu jest tylko to co pozostało do spłaty, tj. kwota 1.326.550,22 złotych.

Brak ten częściowo próbowała sanować zawarta w dniu 7 października 2009r. przed Sądem Rejonowym w Tychach, sygn. akt I Co 2721/09/5 pomiędzy T. Ś. i syndykiem Masy Upadłości (...) Spółki Akcyjnej oraz (...) S.A. ugoda. W ugodzie potwierdzone zostało uprawnienie (...) S.A. z wierzytelności objętej w/w wyrokiem przeszło na T. Ś. tylko w zakresie kwoty 1.326.550,22 złotych, która pozostała do spłaty wraz z ustawowymi odsetkami od wyżej wymienionej należności (1.326.550,22 złotych) oraz kosztami sądowymi w kwocie 107.503,00 złotych, a także koszty egzekucyjne w kwocie 5.549,62 złotych. Potwierdzono jedynie fakt, że z wyroku, którego należność główna wynosiła 1.652.662,48 złotych do spłaty pozostało 1.326.550,22 złotych bez podania stanu rozliczenia pozostałej części należności wynikającej z wyroku.

W trakcie prowadzonego przez poprzednika prawnego strony powodowej Kancelarię (...) postępowania windykacyjnego, wystąpił on przeciwko dłużnikowi rzeczowemu spółki (...) Spółka z o.o. spółce (...) S.A. z powództwem o zapłatę. W odpowiedzi na pozew pełnomocnik spółki (...) S.A. podniósł zarzut wygaśnięcia wierzytelności hipotecznej, a to m.in. w związku z dokonaną na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni Wydziału VII Cywilnego, sygn. akt VII Co 2517/00 z dnia 9 czerwca 2003r. planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji użytkownika wieczystego dłużnika Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. występującego wcześniej pod firmą (...) Spółka z o. o. Kwota wypłacona na konto (...) (lub jej poprzedniczki prawnej) z tytułu planu podziału, o którym powyżej,

wyniosła 209.763,81 złotych, w tym III grupie wierzytelności zabezpieczone hipotecznie wypłacono kwotę 185.800,39 złotych. Przy czym jak wynika z załączonych do odpowiedzi na pozew dokumentów spłata nastąpiła na rzecz (...) S.A.

Egzekucja komornicza w stosunku do dłużnika (...) Spółki z o.o. (Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o.) była prowadzona przez (...) S.A. (poprzedniczkę prawną (...) S.A.) już w 1998r., a zatem niezwłocznie po uprawomocnieniu się wyroku.

Scedowane wierzytelności wymienionych w załącznikach do umowy (dla każdej kopalni sporządzany był odrębny załącznik) potwierdzane były tytułami wykonawczymi, a strony cedowały zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa tylko niespłaconą część wierzytelności. Taka też sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. W wyroku Sądu Wojewódzkiego w Katowicach Wydziału XIV Gospodarczego z dnia 25 maja 1998r., sygn. akt XIV GC 125/98 zasądzono na rzecz powódki należność główną w kwocie 1.652.662,48 złotych. Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 24 lipca 2000r. przeniesiona została na poprzednika prawnego powódki kwota 1.294.438,14 złotych.

Nie można jednak jednoznacznie stwierdzić, które wierzytelności i w jakiej wysokości były w istocie przedmiotem umowy z dnia 24 lipca 2000r. i jak wyglądało ich rozliczenie, w konsekwencji utrudnia lub nawet uniemożliwia na dzień dzisiejszy określenie jakie wierzytelności przelano i w jakim rozmiarze.

Powódka nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, w jaki sposób zakończyło się postępowanie układowe dłużnika Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. Prowadzenie egzekucji komorniczej do wierzytelności objętych układem jest w świetle przepisów Prawa o postępowaniu układowym niemożliwe. Zgodnie z brzmieniem art. 29 § Prawa o postępowaniu układowym postępowanie egzekucyjne prowadzone do wierzytelności objętych układem ulegało zawieszeniu. (...) S.A. prowadziła w okresie od 1999r. – 2003r. skuteczną egzekucję komorniczą do należności objętych wyrokiem z dnia 25 maja 1998r., to oznacza, że układ nie doszedł do skutku, wówczas jednak dlaczego zgłoszona pierwotnie do układu należność została następnie pomniejszona do kwoty 1.294.438,14 złotych i w tej wysokości została przelana na (...) S.A. W interesie zatem poprzednika prawnego powódki leżało domaganie się od syndyka (...) S.A. w upadłości dokładnego rozliczenia należności będącej przedmiotem przelewu.

Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu, albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie prawa z nią związane, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 1 i 2 k.c.). Zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje - art. 516 k.c. W sytuacji, gdy cesja jest w drodze umowy sprzedaży na zbywcy spoczywa obowiązek udzielenia nabywcy potrzebnych wyjaśnień o stosunkach prawnych i faktycznych dotyczących przenoszonej wierzytelności oraz obowiązek wydania wszystkich dokumentów, które przenoszonej wierzytelności dotyczą. Cedent odpowiada zarówno za to, że wierzytelność mu przysługuje, jak również za istnienie wierzytelności i posiadanie przez nią rozmiarów określonych w umowie.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., ustanawiającego ogólną zasadę obowiązku zwrotu kosztów procesu przez stronę przegrywającą, zasądzając od powódki na rzecz pozwanej kwotę kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka podnosząc zarzuty:

1. obrazę przepisów prawa procesowego poprzez naruszenie zasady zawartej w art. 365 § 1 k. p. c. w związku z uregulowaniami zawartymi w art. 776 oraz art. 788 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż w przedmiotowej sprawie Sąd nie był związany prawomocnym orzeczeniem – wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Katowicach XIV Wydziału Gospodarczego z dnia 25 maja 1998r. (sygn. akt XIV GC 125/98) zaopatrzonemu przez tenże Sąd na podstawie postanowienia z dnia 16 kwietnia 2012r. w klauzulę wykonalności na rzecz strony powodowej;
2. obrazę przepisów prawa materialnego poprzez naruszenie art. 65 § 1 k.c. w związku z uregulowaniami zawartymi w art. 184 i następnym k.p.c. poprzez przyjęcie, iż Sąd I instancji bez wskazania konkretnych podstaw uprawnionym był do podważenia treści oświadczeń woli stron zawartych w formie ugody sądowej przed Sądem Rejonowym w Tychach I Wydziałem Cywilnym;

3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez wyprowadzenie nieprawidłowych wniosków z dowodów dopuszczonych w sprawie (art. 233 § 1 k.p.c.) co spowodowało nieprzyjęcie, że taka sama wierzytelność (w tej samej wysokości) przysługująca poprzedniczce prawnej pozwanej w stosunku do dłużnika (...) Sp. z o.o. w K. – obecnie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. - z tytułu wyroku Sądu Wojewódzkiego w Katowicach Wydziału XIV Gospodarczego z dnia 25 maja 1998r., sygn. akt XIV GC 125/98 była przedmiotem kolejnych cesji wierzytelności.

Wskazując na powyższe zarzuty domagała się powódka jego zmiany i uwzględnienia powództwa oraz zasądzenia kosztów postępowania lub jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja powódki nie może zostać uwzględniona, gdyż zaskarżony wyrok jest trafny i odpowiada prawu pomimo błędnego uzasadnienia.

Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje jako własne ustalenia Sądu pierwszej instancji na okoliczności zawarcia kolejnych umów przelewu wierzytelności i ich nabycia przez (...) S.A., a następnie T. Ś. oraz powódkę na podstawie aportu wniesionego przez T. Ś. oraz co do spełnienia świadczenia do rąk pozwanej jako cedenta po dokonaniu przelewu wierzytelności z uzupełnieniem tych ustaleń co do dat zapłaty.

Pozostałe ustalenia i ocena Sądu pierwszej instancji, z uwagi na poniższe ustalenia i ocenę Sądu Apelacyjnego, są bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia, podobnie jak zarzuty apelacji powódki.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd pierwszej instancji nie ustalił i nie ocenił, by powódka wykazała posiadanie legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia. Istnienie lub brak legitymacji czynnej bierze sąd pod uwagę z urzędu bez względu na to, czy pozwana podniesie zarzuty w tym zakresie.

Ustalenie istnienia legitymacji czynnej jest tym bardziej istotne w sytuacji, gdy przedmiotem powództwa jest roszczenie, które nie wynika ze stosunku prawnego łączącego powódkę z dłużnikiem lecz ma charakter wtórny, a więc w sytuacji, gdy legitymacja czynna powódki wywiedziona jest z nabycia wierzytelności. W takiej sytuacji powódka już w pozwie powinna wykazać i przedłożyć dowody, iż nabyła wierzytelność, z której wywodzi swoje roszczenie oraz że roszczenie jej przysługuje.

Nie budzi wątpliwości, iż roszczenie wywodzone jest ze stosunku prawnego łączącego pozwaną (jej poprzedniczkę prawną – (...) S.A.) z dłużnikiem – (...) Spółką z o.o. w K..

Wierzytelność z tego tytułu została przeniesiona na rzecz poprzedniczki prawnej pozwanej - (...) S.A. na podstawie umowy przelewu z 24 lipca 2000r. Nabywca wierzytelności z kolei nabytą wierzytelność przekazał na rzecz T. Ś. na podstawie umowy przelewu z 25 września 2008r.

Nabywca wierzytelności, jak wynika z postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach z 16.04.2012 r., sygn. akt XIV GCo 57/12 wniósł nabytą wierzytelność aportem do powodowej Spółki (...) w dniu 26 listopada 2010r.

Co do zasady wykazane zostało, że powódka z chwilą wniesienia aportu stała się wierzycielem dłużnika – Spółki z o.o. (...) w K..

Nie oznacza to jednak, że wykazana została legitymacja czynna powódki do dochodzenia roszczenia będącego przedmiotem powództwa. Roszczenie objęte żądaniem pozwu nie jest bowiem skierowane do dłużnika przelanej wierzytelności i jego przedmiotem nie jest przelana wierzytelność.

Przedmiotem powództwa jest bowiem roszczenie przeciwko pozwanej jako cedentowi, który został zaspokojony przez dłużnika (w niniejszej sprawie na drodze postępowania egzekucyjnego) po dokonaniu przelewu. Charakter sprawy takiego roszczenia wywołuje w orzecznictwie i doktrynie spory.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 18 grudnia 2003r., sygn. akt I ACa 850/03 wyraził pogląd, iż do takiego roszczenia nie ma zastosowania art. 405 k.c. i art. 410 k.c., gdyż w takim przypadku dłużnik świadczył nienależnie na rzecz cedenta i przepisy te miałyby zastosowanie jedynie w relacji między tymi osobami, a nie pomiędzy cedentem a cesjonariuszem.

W doktrynie natomiast został wyrażony pogląd (Komentarz do Kodeksu Cywilnego pod redakcją K. Pietrzykowskiego 2005r., t. II s. 141, Komentarz do Kodeksu Cywilnego 2006r. pod redakcją E. Gniewek, s. 886, Komentarz do Kodeksu Cywilnego 2006r. pod redakcją G. Bieńka t. I str. 667), że cesjonariusz może domagać się od cedenta zwrotu, jako nienależnego, świadczenia spełnionego przez dłużnika cedentowi a ewentualnie może się od niego domagać tej należności jako odszkodowania na podstawie art. 415 k.c.

Niezależnie od przyjętej podstawy prawnej roszczenia – art. 405 k.c., art. 410 k.c. czy art. 415 k.c. – roszczenie przysługuje cesjonariuszowi jako nabywcy wierzytelności, który został zubożony na skutek nienależnego świadczenia dłużnika na rzecz cedenta lub jako poszkodowanemu czynem niedozwolonym, jakiego dopuścił się cedent.

Jak twierdzi powódka w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko spółce z o.o. (...) (obecnie (...)) wyegzekwowano na rzecz pozwanej kwotę: 185.741,71 złotych w dniu 27 września 2004r., kwotę 39.870,91 złotych polecono przelać 5 lipca 2004r., a kwotę 25.022,10 złotych przelano na rzecz pozwanej 8 lutego 2011r. (dowód: pismo Sądu Rejonowego w Gdyni z 16 stycznia 2012r. – k. 59 akt, pismo Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni z 25 stycznia 2012r. – k. 60 akt).

Pozwana potwierdziła, że otrzymała kwotę 185.741,71 złotych i kwotę 25.022,10 złotych w dniu 12 lutego 2009r. (dowód: przelew z 12.02.2009 r. – k. 109 akt).

W chwili spełnienia świadczenia dłużnika na rzecz pozwanej w drodze egzekucji sądowej w kwotach 185.741,71 i 39.870,91 złotych dokonanego w 2004r. wierzycielem dłużnika był (...) S.A. na podstawie umowy przelewu z 24 lipca 2000r. i tylko ten wierzyciel mógł zostać zubożony lub poszkodowany na skutek spełnienia świadczenia do rąk osoby, która już nie była wierzycielem – cedenta – pozwanej.

Co do zapłaty kwoty 25.022,10 złotych to w ocenie Sądu Apelacyjnego pozwana udowodniła dokumentem przelewu, iż kwota ta wpłynęła na jej rachunek bankowy w dniu 12 lutego 2009r. W dacie tej wierzycielem był T. Ś. jako cesjonariusz, na podstawie przelewu z 25 września 2008r. To on zatem, jako cesjonariusz, jest zubożony nienależnym świadczeniem na rzecz pozwanej ewentualnie poszkodowany czynem niedozwolonym.

Legitymację czynną do dochodzenia roszczenia z tytułu spełnienia świadczenia do rąk cedenta po dokonaniu przelewu wierzytelności mają zatem: (...) S.A. co do zapłat dokonanych w 2004r. i T. Ś. co do zapłaty dokonanej w 2009r.

W żadnym razie powódka nie wykazała, aby w chwili spełnienia świadczenia do rąk pozwanej, jako nabywcy wierzytelności, była wierzycielem dłużnika – (...) Spółki z o.o., a tym samym została zubożona nienależnym świadczeniem lub też pozwana egzekwując to świadczenie dopuściła się czynu niedozwolonego wobec powódki.

Nie wykazała także powódka (a nawet nie twierdziła, iż miało to miejsce), iż nabyła wierzytelność wynikającą z art. 410 k.c. lub z art. 415 k.c. od wierzycieli z tego tytułu – (...) S.A. i T. Ś.. Nie można bowiem utożsamiać nabycia wierzytelności wobec dłużnika – (...) Spółki z o.o. z nabyciem wierzytelności wobec pozwanej wynikającej ze spełnienia świadczenia na rzecz zbywcy wierzytelności.

Tym samym powódka nie ma legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia od pozwanej ani na podstawie art. 410 § 2 k.c. w zw. z art. 405 k.c., ani na podstawie art. 415 k.c., a tym samym jej powództwo jest bezpodstawne.

Oznacza to, że zarzuty apelacji powódki są bezprzedmiotowe a jej apelacja jest bezpodstawną i zgodnie z art. 385 k.c. podlega oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. obciążając powódkę należnymi pozwanej kosztami zastępstwa procesowego.